

Holly Webb

BARNEY,
UN CĂȚELUȘ
CURAJOS



Ilustrații de Sophy Williams

Traducere de Justina Bandol



LITERA
București
2018

Copyright © 2018



Editura Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România

tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19; 0752 548 372

e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe



www.litera.ro

Barney, un cățeluș curajos

Holly Webb

Copyright © 2018 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Justina Bandol

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Mihaela Banu

Corector: Păunița Ana

Copertă: Andreea Apostol

Tehnoredactare și prepress: Banu Gheorghe

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WEBB, HOLLY

Barney, un cățeluș curajos / Holly Webb;

trad.: Justina Bandol – București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-2880-0

I. Webb, Holly

II. Bandol, Justina trad.)

82-93-34=135.1

778.534.6;

Capitolul unu



Daisy sări afară din mașină, privind curioasă în jur, la terenul acoperit cu iarbă. Avea să stea pentru prima dată la cort și era foarte entuziasmată.

– Țsta e al nostru? îl întrebă ea pe tatăl ei, măsurând din priviri cortul mare, roșu cu verde, lângă care parcaseră. E enorm!

Tatăl dădu din cap.

—E de șase persoane, așa mi-a zis doamna de la telefon. Tu și Oliver aveți fiecare o încăpere în care să dormiți.

—O cameră, tati, îl corectă Oliver. Chiar așa îi zice, cameră.

Daisy dădu ochii peste cap. Fratele ei avea impresia că le știe pe toate doar pentru că mergea cu cortul la cercetași. Oricum, fiindcă era cu un an mai mare, se considera întotdeauna mai deștept decât Daisy. Îi plăcuse atât de mult în tabăra de cercetași, încât se rugase multă vreme de părinții lor să meargă undeva cu cortul în vacanța de vară. Lui Daisy nu i se păruse o idee rea. De obicei, în concediul părinților închiriau o casă de vacanță la mare, așa că o schimbare de rutină avea să fie bine-venită. La Ferma Riverside erau o mulțime de lucruri de făcut și o mulțime de animale cu care

se putea împrieteni. Doar mama ei nu fusese tocmai convinsă că făceau bine să stea la cort. Până la urmă se învoise, dar insistase să meargă într-un camping unde proprietarii puteau să le asigure ei cortul. Deși Oliver spusese că asta înseamnă trișat.



Respect p — Da, camere, scuze, domnule expert.

Cu un icnet, tatăl scoase unul din geamantanele mari din portbagaj. Nu aduseseră, într-adevăr, cortul, însă aveau oricum o grămadă de bagaje. Închiriaseră de la proprietarii campin-gului un primus și câteva unelte de bucătărie, dar saltelele și sacii de dormit căzuseră în sarcina lor. Plus scaunele pliante – căci tata spunea că nu se simte în stare să stea două săptămâni cu fundul pe pământ. Erau apoi mâncarea și hainele, iar mama insistase să ia pelerine de ploaie și cizme de cauciuc, pentru orice eventualitate.

– Putem să mergem să vedem ce-i în jur? întrebă Daisy nerăbdătoare. Uite râul! Curge chiar pe lângă cortul nostru! Știuse că prin camping trece un râu – o spunea chiar numele fermei –,

dar nu se gândise că aveau să stea atât de aproape de el. Se imagină imediat culcușindu-se în sacul de dormit în timp ce aude clipocitul apei în apropiere. Iar la fermă se ajunge pe un pod! A, și ia uite! Rațe! S-ar putea să aibă și boboci. Pe urmă vreau să mă duc să văd caii!

– Eu vreau să mă duc să văd piscina, interveni și Oliver. Nu stăm mult, mami.

Mama scutură din cap.

– Nu încă, vă rog. O să faceți imediat pe exploratorii, dar acum trebuie să despachetăm. Pe urmă vin și eu cu tati să dăm un tur. Trebuie să știu unde vă duceți înainte să dispăreți.

Oliver luă o mutră parcă gata s-o con-trazică, dar apoi oftă și-și vârî brațul în grămada de saci de dormit din portbagaj.

—Pot să stau eu în dormitorul ăsta?
întrebă el desfăcând fermoarul unei uși
din interiorul cortului.

Cele trei dormitoare se estindeau
pe laturi și la spatele cortului. În față
era o tendă sub care puteau găti pe timp
de ploaie.

—Parcă-i spunea „cameră“, zise
Daisy cu o mutră nevinovată și se feri de
sacul de dormit pe care Oliver îl aruncă
spre ea. Dacă tu stai acolo, pot s-o iau
eu pe cea din spate?

Tatăl dădu aprobator din cap.

—Sigur. Sunt toate de aceeași
dimensiune.

—Iar noi o să stăm departe de Oliver
cu sforăiala lui, adăugă mama.

Daisy ridică sacul de dormit pe care
Oliver îl azvârlise spre ea (era al ei) și
deschise ușa care dădea în dormitorul

din spate. Era destul de mare, de
fapt, își dădu ea seama surprinsă. Se
așteptase ca tot cortul să fie
mic, dar dormitorul
ei avea chiar și o ușă
în spate. Daisy îi
desfăcu fermoarul,
privi afară și
zâmbi când văzu
pârâul la câțiva
metri de cort.

N-avea de gând
să-i spună lui Oliver că există o ușă
secretă, pentru că el ar fi insistat atunci
să facă schimb.

Din fericire, nu le luă chiar atât de
mult să despacheteze: Daisy nu trebui
să-și scoată lucrurile, pentru că nu
avea unde să le pună. Își întinse pe jos
salteaua și sacul de dormit, gândindu-se



că, de fapt, abia aștepta să se culce. Nu mai dormise niciodată lângă râu.

– Daisy, ești gata? Mergem să dăm o raită? o strigă mama.

Fetița tresări, ieși repede din cameră și închise fermoarul în urma ei.

– Nu te deranjează să dormi acolo singură? o întrebă mama puțin neliștită, dar Daisy îi zâmbi încântată.

– E perfect! De ce să mă deranjeze? E exact ca acasă, nu?

Mama încuviință.

– Oricum suntem foarte aproape de tine, dacă te sperii vreodată.

Daisy râse.

– Dacă m-aș întinde, probabil te-aș putea gădila pe talpă.

– Deci, unde mergem mai întâi? întrebă tata. Au o cafenea care vinde înghețată. Ce părere aveți?

– Înghețată?

Oliver scoase capul din camera lui, iar Daisy aprobă din cap cu însuflețire. În cort era foarte cald; o înghețată suna perfect.

Mama se uită la harta pe care o luase de la intrarea în camping.

– După ce terminăm de mâncat și de dat un tur, n-am nimic împotriva să vă duceți singuri, doar să ne spuneți unde și să vă întoarceți la ora stabilită.

Daisy zâmbi. Nu se întâmpla prea des să poată merge undeva singură, deși Oliver se ducea uneori la școală cu prietenii de când trecuse în clasa a cincea. Viața în camping începea cu o aventură.

În drum spre cafenea – deschisă într-unul din fostele acareturi ale fermei – trecură pe lângă o mulțime de alte

Responsabilitate
corturi. Toate vechile corpuri ale fermei fuseseră transformate – unul în magazin de suvenire, altul într-o mică băcănie, încă unul într-un soi de sală de lucru unde se țineau niște ateliere. Pe Daisy o tenta, de pildă, ideea de a confecționa bijuterii.

Erau destul de mulți băieți în camping – inclusiv doi de vârsta lui Oliver, care jucau fotbal lângă un cort nu departe de al lor. Daisy nu zări însă prea multe fete, afară de câteva de vârste mici. Nu conta. Avea o grămadă de lucruri de făcut și abia aștepta să cerceteze ferma de una singură.

– Nimeni n-a venit cu câinele, îi spuse ea tatălui ei în timp ce mergeau pe lângă șirul de corturi.

Îi plăceau foarte mult câinii și se așteptase să vadă câțiva, veniți cu stăpânii.

– Dar nu cred că e voie cu câini aici, nu? zise tatăl ei. Sigur am citit undeva pe site-ul lor. Probabil riscă să sperie animalele.

Daisy oftă, și tata îi puse o mână pe după umeri.

– Nu te necăji! Sunt o mulțime de alte animale. Ții minte purcelușii? Și mai sunt și caii aceia mari de povară.

Fetița dădu din cap. Era încântată de purceluși, dar i-ar fi plăcut și mai mult un cățel cu care să se joace. Încerca de multă vreme să-și convingă părinții să ia un

